

Prezentace výsledků archeologických výzkumů na hradě Šostýně

Hodnotný archeologický materiál poskytl záchranný archeologický výzkum na hradě Šostýně, který zde probíhal pod vedením Jiřího Tichánka a Ladislava Kostelníka, pod odborným dozorem PhDr. Emanuela Grepla od roku 1988 a za odborného dohledu a patronace Archeologického ústavu v Brně. Paralelně s výkopy také započalo město Koprivnice se zabezpečením a citlivou konzervací nadzemního zdiva hradu. Při výkopech i při nutných pracích stavebního charakteru se kolem Jiřího Tichánka seskupila řada dobrovolníků, kteří na hradě pomáhali a pozvolna vytvořili nevelkou místní pobočku neprofesionálních nadšenců pro středověkou archeologii. Soustředili pozornost mimo palác a části prokopaných již E. Hanzelkou krátce před 2. světovou válkou. Během dvanácti let se zdařilo odhalit dosud neznámý půdorys hradu a učinit řadu archeologických i stavebně historických objevů. Nejpodstatnější pak bylo nalezení okrouhlého bergfritu, věže, která bezpečně přiřadila hrad do typologické škály a víceméně potvrdila zakladatele hradu. Nebyl jím olomoucký biskup Bruno ze Šaumburka, nýbrž Jindřich ze Šostýna v kraji v druhé generaci zdomácnělý potomek Arnolda z Huckleswagenu. Stovky archeologických artefaktů navíc daly základ k bohatému rozšíření původních sbírek Emila Hanzelky z konce 30. let 20. století. Všechny nálezy jsou dnes

Fotografie z výstavy v muzeu Fojtství v Koprivnici

Jiří Tichánek a PhDr. Adolf Turek na vernisáži výstavy.

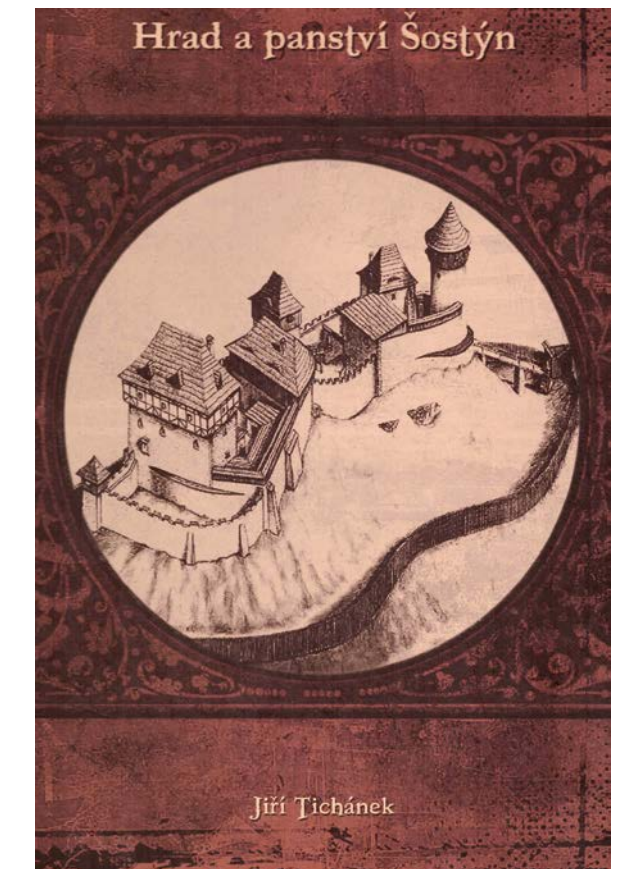
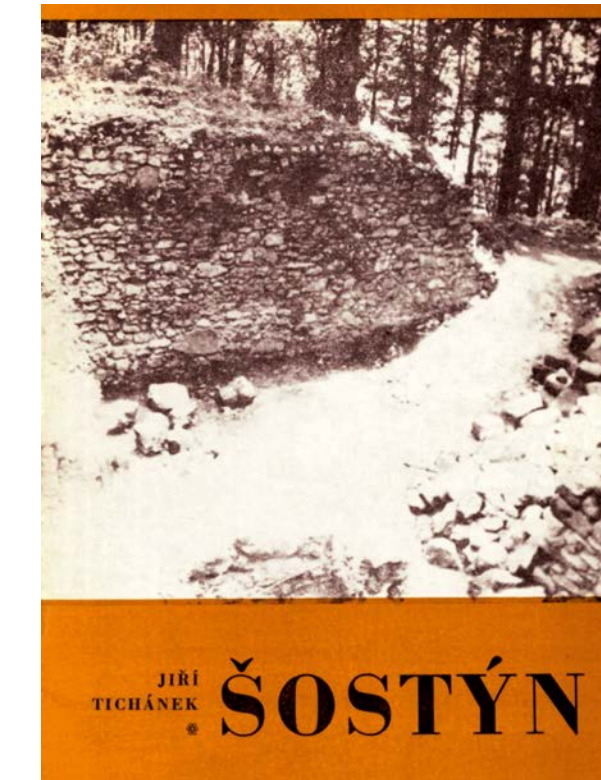
Foto z vernisáže, vpravo PhDr. Vratislav Janák.

Foto z vernisáže – PhDr. Pavel Michna a PhDr. Pavel Kouřil.

Archeologické nálezy z hradu Šostýna v expozici muzea Fojtství v Koprivnici.

Publikace Jiřího Tichánka o nových i starších výsledcích archeologického a historického bádání o hradě Šostýně.

uloženy v depozitáři kopřivnického muzea a ty nejčinnější jsou umístěny v expozici muzea.

V letech 1998–2006 zastával Jiří Tichánek funkci starosty města Koprivnice a též pracoval v letopisecké komisi města. V období 2001 až 2007 byl jako krajský zastupitel členem komise pro kulturu a památky Moravskoslezského kraje. Jako starosta dokázal ovlivnit nutný přísun financí z městského rozpočtu na stavební práce na hradě, kdy dobrovolníci, členové kopřivnického „kroužku“, na zřícenině odpracovali mnoho set brigádnických hodin a vyvezli stovky koleček výkopku. Vedle „kroužku“, který čítal okolo 20 osob, pak na hradě pracovali také skauti, brontosauři, pionýři, turisté, ale i mezinárodní studentské brigády, o něž se postaralo město Koprivnice.

Nové archeologické nálezy byly základem pro velmi úspěšnou výstavu „Šostýn – malý hrad velkých pokladů“. Následovala další série výstav a veřejnost byla průběžně seznamována s děním na hradě formou přednášek a tisku.

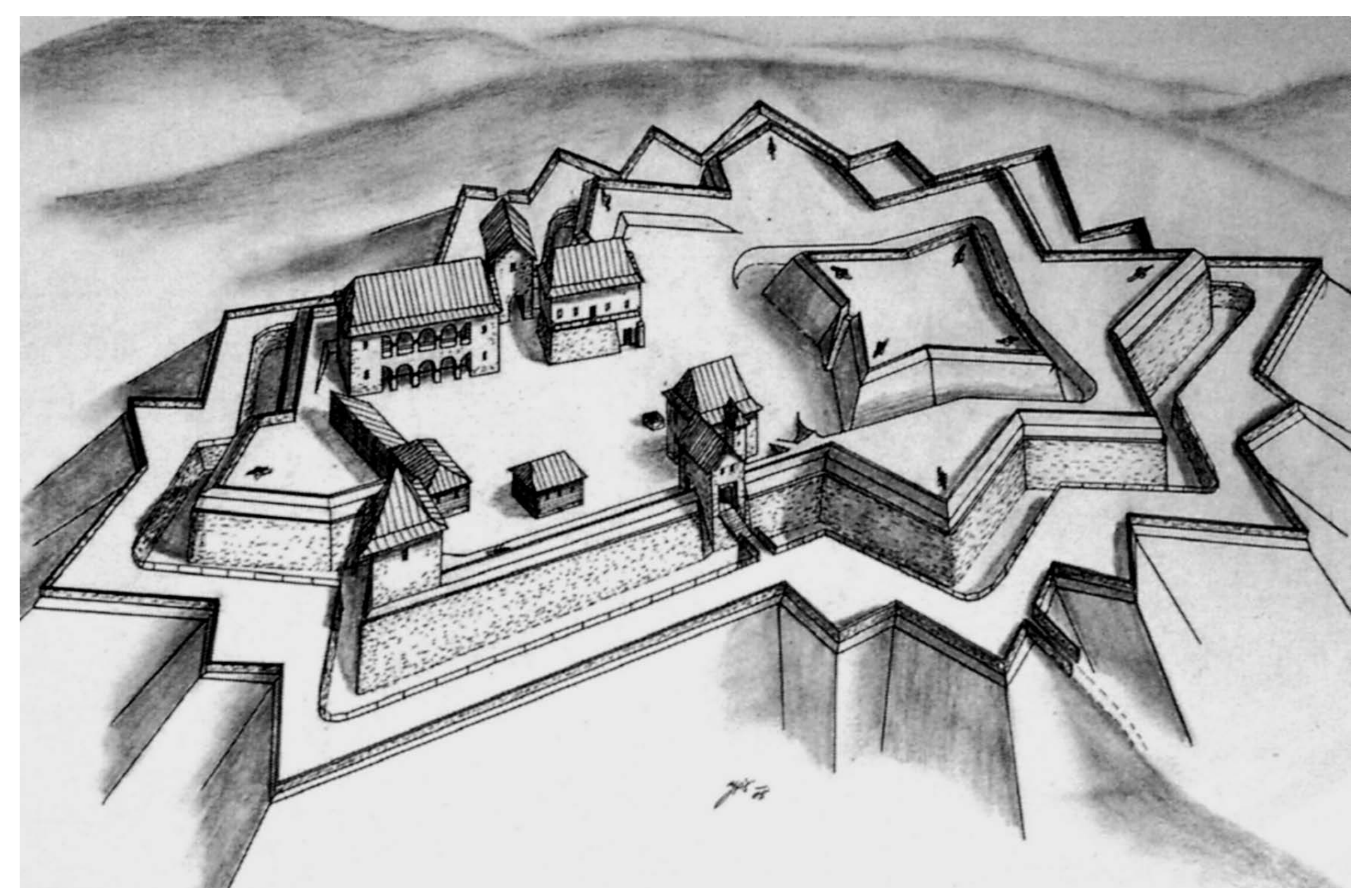
Šlechtická sídla a průzkumy šancí na Moravsko-slovenském pomezí

Ukončením prací na hradě však neskončila činnost kopřivnické odnože naší pobočky. Skupina, resp. její část se zaměřila na vyhledávání a lokaci bývalých, vesměs drobných středověkých sídel v regionu. I když mnohé byly z historických zmínek známy, většinou se nevědělo, kde tato drobná sídla stávala. Většina z nich zmizela beze stopy. Prvním, kdo se touto problematikou zabýval, byl vlastivědný badatel z Dobré u Frydku p. Milan Boris. Jeho práce spočívala v podrobném studiu map 1:5000, kde vytipoval možnou přítomnost zaniklého hrádku či tvrze a kolegům pak sdělil, kde mají v terénu hledat. Tento postup, který praktikovala skupina neprofesionálních archeologů z Frýdecka pod vedením Mgr. Jaromíra Poláška, pak aplikovala i kopřivnická skupina neprofesionálních archeologů. Byly tak nalezeny mnohé neznámé lokality, které byly posléze potvrzeny studiem starých map i povrchovými sběry archeologických artefaktů. Připomenu např. lokaci tvrzí v Bitově, Děrném, Lubojatech, Pohořílkách, Polouvsí, Vrchách, Závišicích, zámek Schloßel u Bartošovic na Novojičínsku, na Frýdecko-Místecku např. v Bašce, Bruzovicích, Dobraticích, Frýdlantu, Hodoňovicích, Vratimově aj. Výsledky kolektivu byly publikovány. Významnou měrou přispěl k těmto objevům kolega J. P. Štěpánek.

Jiným zdařilým projektem „kopřivnické“ skupiny byly práce související s mapováním a průzkumem drobných pohraničních pevnůstek – tzv. šancí. Ty byly lokovány převážně na základě studia historického vojenského mapování. Výsledky těchto průzkumů byly povětšinou publikovány v periodiku Archeologie Moravy a Slezska.

Členové kopřivnické odnože naší pobočky. Zleva: Miroslav Bitter, Jan P. Štěpánek, Jiří Tichánek, Jaromír Polášek, Zdeněk Šerý.

Šance v Mostech u Jablunkova v rekonstrukci Jana P. Štěpánka.

Kniha věnovaná šlechtickým sídlům na Novojičínsku.

Kniha o historii vodní tvrze ve Velké Polomi.

Kniha věnovaná šlechtickým sídlům na Frýdecko-Místecku.